

uitbreiding bedreigen, moeten allereerst weggenomen, maar dan ook verder hebben wij rekening te houden met de natuurlijke drang tot uitbreiding.

LOFZINGEN EN VERGETEN. Daar staat in een onzer psalmen (Overgen. uit „V.U.-nieuws” een eigenaardig woord, schijnbaar voor Dwingeloo en Diever.) zeer tegenstrijdig: Zij zongen Zijn lof, doch vergaten haast Zijne werken.

Dit woord doet ons denken aan een der heerlijkste momenten uit de geschiedenis van het volk Israëls, hun doortocht door de Roode Zee. Wonderbaar had God hen uitgeholpen, na een nacht van bange ontzetting heerlijk bevrijd. Ontrukt aan de macht der Egyptenaren staan zij veilig aan de overzijde op het strand der zee. En, hun hart loopt over van lof en dank. Ze kunnen niet zwijgen. De harp wordt genomen en met volle hand in de snaren gegrepen en over de eenzame vlakten der woestijnen golft de blijde zang van een verlost volk.

Zij zongen Zijn lof, Gods lof.

Doch zij vergaten haast Zijne werken.

Zie diezelfde lofzingende Israëlieten maar enkele uren later. Daar hoort ge hen murmureeren en klagen alsof er geen uitreddingen geweest waren, alsof ze geen God hadden, Die kon bevrijden. Ach ja, zij vergaten haast Zijne werken, en God werd niet gebracht de tol van een dankbaar leven.

Waarom wij U herinneren aan deze geschiedenis in dit stukje dat bedoelt U op te wekken om door Uw gebed en gaven te steunen onze Vrije Universiteit?

Omdat we meenen in ons leven als Christenen van deze dagen iets dergelijks te zien. Het jaar 1937 is voor ons een herdenkingsjaar. Een eeuw is het geleden dat Dr. A. Kuyper, de stichter onzer V.U. geboren is. En er zijn reeds samenkomsten belegd om dit feit dankbaar te gedenken. en in menig woord is er reeds gesproken van zijn groote beteekenis. In onderling gesprek hoort ge hem roemen als een der grootsten van ons geslacht.

En dat is terecht. Kuyper is geweest een groote in Israël. De banierdrager van de levende beginselen van Gods Woord, de